

1. Občanství EU bylo zakotveno již v původních zřizovacích smlouvách.
2. K úplnému uvolnění volného pohybu osob došlo až Jednotným evropským aktem v roce 1986.
3. Občanství EU je závislé na existenci občanství členských států.
4. Při pobytu v jiném členském státě do tří měsíců jsou občané EU povinni prokázat, že mají na pobyt dostatečné finanční prostředky.
5. Při pobytu v jiném členském státě nad tři měsíce jsou občané EU povinni prokázat, že mají na důchodové pojištění.
6. Při vstupu do jiného členského státu je na hostitelském státu, zda bude vyžadovat občanský průkaz nebo cestovní pas.
7. V případě práva pobytu musí mít občan EU na pobyt dostačené finanční prostředky a nesmí čerpat sociální dávky v hostitelském státě.
8. Právo trvalého pobytu nastává po deseti letech pobytu v hostitelském státě.
9. Pro získání práva pobytu nelze přerušit pobyt na dobu delší než dva měsíce v každém kalendářním roce.
10. Právo pobytu se automaticky nevztahuje na registrované partnery.
11. Právo pobytu se vztahuje na manžele pouze, pokud spolu i reálně žijí ve společné domácnosti.
12. Právo pobytu se vztahuje i na děti manžela migrujícího občana EU, jež nejsou jejich společnými dětmi.
13. Právo pobytu se vztahuje i na dlouhodobého partnera, se kterým občan EU žije.
14. Právo EU nijak nezasahuje do udělování státního občanství v jednotlivých státech.
15. Občanství EU nemůže uplatňovat občan proti vlastnímu státu.
16. K plnému uvolnění pohybu pracovníků došlo na základě smlouvy o Evropské unii.
17. Za pracovníka je považována osoba, jejíž příjem dosahuje životního minima v hostitelském státě.
18. Osoba ztrácí status pracovníka, pokud se stane příjemcem sociálních dávek v hostitelském státě.
19. Podmínkou pro získání statusu pracovníka je finanční odměna za vykonanou práci.
20. Pracovníkem bude i osoba, která pracuje na zkrácený úvazek.
21. Osoba hledající práci, aniž předtím v hostitelském státě pracovala, nemá právo pobytu.

22. Osoba hledající práci může mít právo na sociální dávky, aniž předtím v hostitelském státě pracovala.
23. Účel povolání není směrodatný pro status pracovníka.
24. Ustanovení o volném pohybu pracovníků se vztahují i na vlastní státní příslušníky, pokud realizují práci v jiném členském státě a vrátí se zpět do domovského státu.
25. Sociálními výhodami ve smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení jsou chápány výlučně finanční benefity pro pracovníka.
26. Stejně daňové výhody se vztahují i na daňové úlevy v hostitelském státě za podmínky, že zde má občan jiného státu bydliště (teritoriální působení daní).
27. Děti pracovníka mají právo zůstat v hostitelské zemi i po odjezdu pracovníka zpět do domovského státu.
28. Stát může omezit zaměstnání státních příslušníků jiných členských států ve státní správě, např. u soudů či daňových úřadů.
29. Výjimku zaměstnání ve veřejné správě lze uplatnit bez ohledu na rozsah činností spojených s výkonem veřejné moci.
30. Stát může vztáhnout aplikaci výjimky zaměstnání ve veřejné správě bez dalšího na veškerá zaměstnání v určitém segmentu.